

תת"ע 9773/05/17 - מדינת ישראל נגד רחמים דרור

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9773-05-17 מדינת ישראל נ' רחמים
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רחמים דרור

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחסד"פ אני מורה על זיכוי של הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

מבוא:

1. על פי כתב האישום ביום 5.5.17 בשעה 02:58 נהג הנאשם ברכב מ.ר. 33-315-48 בהיותו שיכור בכך שבדוגמת אויר נשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף שלו הינו 370 מיקרו גרם העולה על המידה הקבועה, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 א לתקנות התעבורה תש"ל 1970.

2. ביום 11.12.17 הציגו הצדדים הסדר דיוני לפיו כל חומר הראיות יוגש לבית המשפט בהסכמה. במסגרת ההסכמה שהוצגה הוסיף ב"כ המאשימה כי חומר הראיות נעדר את פלטי הינשוף הקשורים בבדיקה שנערכה לנאשם. בנסיבות אלו טענו הצדדים על סמך החומר שהוגש. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם על סמך הראיות הנוספות הקיימות בתיק החקירה ובהן בדיקת הנשיפון, דוחות הפעולה ובדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם. ב"כ המאשימה הוסיף כי אף אם הראייה העיקרית אבדה, עדיין ניתן לראות בה כראיית סיוע לחומר הנוסף הקיים בתיק, ובנסיבות אלו ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה מופחתת שעניינה נהיגה תחת השפעת אלכוהול בהתאם לסעיף 26(2) לתקנות התעבורה. מנגד ביקש ב"כ הנאשם לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו וזאת לאור החוסר הראייתי בראיות התביעה בהעדר תוצאות בדיקת הינשוף. ב"כ הנאשם הדגיש, כי בדיקת הנשיפון מהווה אינדיקציה ראשונית בלבד לבדיקת שכרותו של אדם ובכל מקרה לא ניתן לבסס על פיה הרשעה, ובכל מקרה בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם נמצאה תקינה ובמצב זה ובהעדר הראייה העיקרית עליה מבוסס

האישום יש לזכותו כאמור.

סקירת חומר הראיות בתיק:

3. בדו"ח הזמנה לדין וכתב אישום שנערך ע"י יהושע דושינסקי (ת/1) מצוין: "במהלך משמרת שגרתי התמקמנו כמה ניידות סטטי מחסום במקום הנ"ל הרכב הנ"ל הגיע בנסיעה ממרכז העיר. שאול סימן לו לעצור נעצר לבדו ברכב שאול ביצע נשיפון יצא נכשל הודיע לו על עיכוב ומסר אותו אל"י בשעה 03:05. אני הודעתי לו על עיכוב מחדש מריח מאלכוהול כמו כן במאפיינים ביצעתי לו את הנ"ל במקום. כל זמן שהיה עמי קשר עין רצוף הנהג לא אכל לא שתה לא עישן ולא הקיא ולא הכניס דבר לפה או לאף עד למסירתו..."

4. במזכר שנכתב ע"י השוטר שאול מנדלוביץ (ת/2) מצוין: "בתאריך הנ"ל במהלך מחסום שגרתי עצרתי רבים לבדיקה שגרית ברחוב בן צבי צומת רופין. הנהג הנ"ל הגיע והוריתי לו לעצור בצד. ביקשתי רישיונות כששמתי לב שיש ריח של אלכוהול נודף מפיו. ביקשתי מהנהג לבצע בדיקת נשיפון לקחתי פיה חדשה והרכבתי בנוכחות הנהג. תוצאת הבדיקה נכשל ... הודעתי לנהג שחשוד בנהיגה תחת השפעת אלכוהול והינו מעוכב ומרגע זה אסור לו לאכול או לשתות או להכניס כל דבר לאפו או לפיו. הבדיקה בוצעה בשעה 02:58 לאחר הודעת העצור העברתי את הנהג להמשך טיפול שכרות אצל דושינסקי בשעה 03:05..."

5. בדו"ח העיכוב שנערך ע"י יהושע דושינסקי (ת/3) צוין בנסיבות המקרה: "נעצר רכב בנסיעה הנהג לבדו ברכב נבדק בנשיפון ויצא נכשל" בתגובתו מסר הנהג: "שתיתי 2 כוסות יין רק"

6. במסגרת דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4) מצוינים הפרטים הבאים: סעיף 2: בוצעה בדיקת נשיפון ונמצאה אינדיקציה לשכרות. סעיף 4: סוג המשקה: יין לבן. סעיף 5: מאפיינים המצביעים על חשד לשכרות: ריח מאלכוהול מהפה הופעה: מסודרת. התנהגות: מגיב לעניין. סעיף 8: מבחן ביצוע: נערך במזג אויר נאה ועל משטח אבנים משתלבות. סעיף 1 עמידה: יציב. סעיף 2 הליכה על הקו: חריגה מהקו בצעדים 4-6. מבחן הבאת אצבע לאף ביצע בהצלחה. בהמשך הדו"ח סעיף 9 הסכים הנהג לבצע גם את בדיקת הינשוף.

7. במסגרת תחקור הנאשם (ת/5) ציין כי שתה 2 כוסות יין לבן קודם לכן והוסיף לאחר בדיקת הינשוף: "אני לא שיכור מרגיש בסדר גמור אתה יכול לראות גם לא אכלתי היום. השוטר עשה לי בדיקת מאפיינים הכל היה בסדר"

8. בחומר הראיתי מצוי דו"ח על בדיקת השכרות שבוצעה באמצעות הינשוף (ת/6), אך כפי שציינו הצדדים פלטי בדיקת הינשוף אבדו ואינם בתיק.

דין ומסקנות:

9. במקרה שלפנינו פלטי בדיקת הינשוף שנערכו לנאשם במקום האירוע אבדו ובנסיבות אלו לא ניתן להסתמך על תוצאות הבדיקה (ת/6) אף לא ברמת הסיוע כפי שנטען. הנאשם למן ההתחלה ציין כי הוא אינו שיכור וכי שתי כוסות יין טרם הנהיגה. מאחר והכפירה מתייחסת לעצם הבדיקה שנעשתה ובהעדר התוצאות עצמן לא נותר אלא לקבוע כי התביעה לא עמדה בנטל המוטל עליה כי הנאשם נהג בשכרות. כפי שעולה מטיעוני ב"כ המאשימה, אף הוא ער לקושי שבהרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ולחילופין מבקש הוא להרשיע את הנאשם בעבירה מופחתת שעניינה נהיגה תחת השפעת אלכוהול, עבירה בניגוד לסעיף 26(2) לתקנות התעבורה וזאת בהתאם לראיות הנוספות שמצויות בתיק.

10. אין חולק כי ניתן להרשיע נאשם בעבירה של נהיגה בשכרות אף בהעדר בדיקה מדעית, ולשם כך נדרשות ראיות משמעותיות. בעניין זה ראו רע"פ 10284/07 רועי קדוש נגד מדינת ישראל כבוד השופט ס. ג'ובראן (פורסם ביום 22.1.18) שם נקבע:

"לא אחת קבע בית משפט זה, כי אין ללמוד, כי קיומה של דרך הוכחה מדעית בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב היא תנאי בל יעבור להרשעה בעבירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה. נקבע, כי ניתן להוכיח נהיגה בשכרות אף ללא הסתמכות על בדיקה מדעית.

ראו גם ר"ע 666/86 סאמי דוקי עודה נגד מדינת ישראל פ"ד מ(4) 463, בעמ' 467:

"העיון בהוראותיו של החוק ושל התקנות מלמד, כי המחוקק אכן קבע דרכי בדיקה מיוחדות, אשר להן חייב נוהג רכב להכפוף את עצמו בתנאים הקובעים בחוק ובתקנות שהותקנו מכוחו, והוא גם קבע אמות מידה לגבי אחוז האלכוהול, אשר אם התקיים אסורה נהיגת רכב אותה שעה. אולם, מנוסחו של הסעיף אין ללמוד כי נקיטת דרכי הוכחה בדבר קיומו של אחוז אלכוהול אסור בעת הנהיגה ברכב (נשיפה, בדיקת דם או בדיקת שתן) היא תנאי בל יעבור להרשעה בעבירה על סעיף 62 לפקודה או על תקנה 26 לתקנות וכי אין להרשיע אדם בנהיגה אסורה כאמור בסעיף 62(3) או בתקנה 26 על פי ראיות אחרות המוכיחות את שירותו"

ובהמשך: "משמע ניתן להוכיח שכרות בדרך שאינה מדעית על פי מאפייני שכרות, אולם ברי, אפוא, כי ככל הרשעה בפלילים, על הרשעה כזו להישען על ראיות המוכיחות את השכרות מעל לכל ספק סביר..."

10. בהתאם לאמור ובענייננו עולה השאלה, האם ניתן לבסס כנגד הנאשם הרשעה בעבירה שעניינה נהיגה

תחת השפעת אלכוהול וזאת בהסתמך על יתר הראיות הקיימות בתיק. עמדתי שהתשובה לכך שלילית ואלו טעמי: ראשית יש לציין כי בדיקת הנשיפון שנערכה לנאשם ושהובילה לבדיקות הנוספות שנערכו לו, מהווה אינדיקציה ראשונית בלבד והיא אינה מספיקה לצורך הרשעת אדם בעבירת השכרות.

11. הנאשם כפי שמסר שתי 2 כוסות יין עובר לנהיגה ובעת שנעצר וכפי שצוין לעיל, הריחו שני המתנדבים ריח אלכוהול מפיו. עמדתי שלא די באלו כדי לקבוע שהנאשם אכן היה שיכור או שנהג תחת השפעת אלכוהול, ובהעדר אינדיקציה לגבי אחוז האלכוהול שנמצא אצלו לא ניתן לקבוע כי אסורה הייתה עליו הנהיגה באותה עת.

12. יתר על כן, הנאשם עבר בהצלחה את בדיקת המאפיינים, ולמעט חריגה מועטה במבחן הצעדים (צעדים 4-6) את יתר הבדיקות צלח באופן מלא. (לדוגמאות בעניין זה ראו ע"פ 70394/00 יעקב נומדר נגד מדינת ישראל {מיום 30.5.00} פ"ל 2780-03-15 מדינת ישראל נגד מאיר אדרי, תת"ע 34059/09 מדינת ישראל נגד תום גולן {מיום 27.2.13} תת"ע 2355-04-10 מדינת ישראל נגד שונם הלוי תומר-חי {מיום 4.6.12}).

13. בטרם סיכום ראיתי להוסיף, כי על רקע הסכמות הצדדים והעובדה שהנאשם לא העיד בפניי לא ניתן היה להתרשם מעדותו ולהביאה במסגרת שיקולי. יחד עם זאת קריאת התיק מלמדת כי מתחילה שיתף הנאשם פעולה עם המתנדבים. הנאשם נטל חלק בכל הבדיקות אותן נדרש לבצע והדגיש מספר פעמים כי הוא אינו שיכור וכי הוא מרגיש טוב מאוד. מהצד השני קיימת גם התרשמותם של המתנדבים בהתאם לחומר שהוגש לעיוני לכך שהנאשם משתף עמם פעולה, הופעתו מסודרת והוא מגיב לעניין (ראו ת/4). במצב דברים זה איני יכול לקבוע ברמה הנדרשת בפלילים כי יש בחומר הנותר כדי לקבוע שהנאשם עבר עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

14. לפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים